

Arrest

nr. 325 628 van 23 april 2025
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 6 december 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 25 oktober 2024 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot de vaststelling van het rolrecht van 11 december 2024 met referentienummer 123903.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 7 april 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 2 mei 2024 dient verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in functie van haar Belgische echtgenote, mevrouw X

1.2. Op 25 oktober 2024 neemt verwerende partij een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de thans bestreden beslissing, die aan verzoekende partij op 12 november 2024 ter kennis wordt gebracht. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN ZONDER BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 02.05.2024 werd ingediend door:

Naam: A. (...)

Voorna(a)m(en): R. (...)

Nationaliteit: Albanië

Geboortedatum: (...).1991

Geboorteplaats: B. (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: xxxxxxxxxxxx

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene diende opnieuw een aanvraag tot gezinshereniging in met zijn Belgische echtgenote B. X. (...) (xxxxxxxxxx) en in toepassing van art.40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging de 'familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat zij actie werk zoekt.'

Ter staving van de bestaansmiddelen worden volgende documenten voorgelegd:

- * Een arbeidsovereenkomst op naam van de referentiepersoon van haar tewerkstelling als student bij D. (...) met vermelding van bruto-uurloon van 13,5 euro.*
- * Loonbrieven op naam van betrokkene zelf van zijn tewerkstelling bij V. S. (...).*
- * Loonbrief op naam van B. R. (...), tewerkstelling via T. (...).*
- * Loonbrief op naam van A. B. (...), tewerkstelling bij B.-H. (...) BV.*
- * Loonbrief op naam van B. X. (...) tewerkstelling bij BV (...).*

De bewijzen van de bestaansmiddelen van de aanvrager zelf, alsook van een aantal familieleden van de referent, worden buiten beschouwing gelaten. De bestaansmiddelenvoorwaarde is een voorwaarde die te dezen enkel in hoofde van de Belgische referentiepersoon wordt voorzien (Grondwettelijk Hof: arrest nr. 149/2019 van 24 oktober 2019). Er kan bijgevolg geen rekening gehouden worden met de bestaansmiddelen van de betrokkene zelf of van derden bij de beoordeling van de stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen.

Voor wat betreft de arbeidsovereenkomst op naam van de referentiepersoon, hieruit heeft onze dienst geen zicht op de huidige netto-inkomsten van de referentiepersoon. Er wordt enkel het bruto-uurloon vermeld.

De verblijfsvoorwaarden van art. 40ter zijn niet voldaan. Het Al dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst er de aandacht op te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens een van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt aan het dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/81, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) schrijft voor dat de verwerende partij binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier indient waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

De verwerende partij werd op 20 december 2024 in kennis gesteld van het verzoekschrift en werd verzocht om het administratief dossier en een nota met opmerkingen in te dienen.

Er werd geen nota met opmerkingen ingediend, maar wel een administratief dossier.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekende partij zet een eerste middel als volgt uiteen in het verzoekschrift:

“Eerste middel: schending van artikel 40ter van de wet van 15 december 1980 – schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen – schending van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de motiveringsplicht

2.1.1.

Dat conform artikel 52, §1 Vreemdelingenbesluit de aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger gebeurt door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

Zoals uit artikel 52, §2 Vreemdelingenbesluit blijkt, heeft het familielid van een Unieburger vervolgens drie maanden de tijd om nog bijkomende documenten over te maken. Indien alle vereiste documenten werden overgemaakt, dient het gemeentebestuur de aanvraag gezinshereniging over te maken aan de Dienst Vreemdelingenzaken :

“§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§ 3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

§ 4. Indien het familielid alle vereiste documenten heeft overgemaakt, maakt het gemeentebestuur de aanvraag over aan de gemachtigde van de minister.

Dat verzoeker de aanvraag tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger op 2 mei 2024 deed.

Dat overeenkomstig artikel 52, §2 Vreemdelingenbesluit bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag een aantal welbepaalde documenten dienen te worden overgemaakt.

Dat verzoeker dan ook de tijd had tot 2 augustus 2024 om bijkomende documenten over te maken (stuk 2).

Dat verzoeker op 2 augustus 2024 zowel aan de stad Gent, als aan verweerder een bijkomend stuk heeft overgemaakt en meer bepaald de nieuwe arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon, waarbij deze voor onbepaalde duur als werknemer werd aangeworven bij (...) met ingang van 7 oktober 2024 (stukken 4 – 6).

Dat de bestreden beslissing echter enkel verwijst naar de arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon van haar tewerkstelling als student bij D. (...) en argumenteert dat hierin enkel het brutoloon wordt vermeld en verweerder geen zicht heeft op de netto-inkomsten van de referentiepersoon (stuk 1).

Dat verweerder dan ook geen enkele rekening heeft gehouden met de recente arbeidsovereenkomst bij (...) van de referentiepersoon, wat eens te meer blijkt uit het feit dat deze ook niet vermeld werd in de opsomming van de voorgelegde documenten (stuk 1).

Dat de bestreden beslissing dan ook foutief gemotiveerd is aangezien verzoeker (tijdig) de arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur van de referentiepersoon als werknemer heeft voorgelegd (stukken 4 – 6).

Dat de bestreden beslissing dan ook manifest foutief gemotiveerd is en een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991.

Dat overeenkomstig artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen.

Dat artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing (MAST A., e.a., Overzicht van het Belgische administratief recht, Kluwer, Brussel, 2002, p. 692-694).

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijke motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS, 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS, 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve handeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden (RvS, 14 juli 2008, nr. 185.388; RvSn 20 september 2011, nr. 215.206; RvS, 5 december 2011, nr. 216.669).

Dat de motivatie in de bestreden beslissing manifest foutief is en de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden.

2.1.2.

Dat de bestreden beslissing, door een dergelijk handelen, tevens het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel schendt.

Het dossier van verzoeker werd immers geenszins op een zorgvuldige manier onderzocht aangezien geen rekening werd gehouden met alle door verzoeker overgemaakte documenten.

Aangaande de zorgvuldigheidsplicht dient te worden opgemerkt dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 22 maart 2010, nr. 202.182, RvS 21 september 2009, nr. 196.247; RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Een zorgvuldige voorbereiding van de beslissing impliceert dat deze beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 maart 2013, nr. 222.953, RvS 28 juni 2012, nr. 220.053).

Dat er geval per geval moet gekeken worden naar de concrete omstandigheden van de zaak. 'Bij de vaststelling en waardering van de feiten, waarop het besluit rust, moet de nodige zorgvuldigheid worden betracht (SUETENS, L.P. en BOES, M., Administratief recht, Leuven, ACCO, 1990,31).'

Dat tevens het redelijkheidsbeginsel geschonden is, nu verweerder niet alleen een verkeerde beslissing heeft genomen, doch daarenboven ook weigerde haar manifest foutieve beslissing in te trekken wanneer verzoeker hierom verzocht, waardoor verzoeker genoodzaakt werd een beroepsprocedure aanhangig te maken.

De redelijkheid vereist dat de overheid de bestreden beslissing heeft afgewogen aan de hand van werkelijk bestaande feiten, waarvan zij zich een duidelijke voorstelling heeft kunnen vormen en die van zulke aard zijn dat zij de genomen beslissing naar recht en billijkheid kunnen dragen. De overheid dient met andere woorden bij het nemen van een beslissing alle betrokken belangen op een redelijke wijze af te wegen. Een schending veronderstelt dat de overheid bij het nemen van haar beslissing kennelijk onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij op evidente wijze een onjuist gebruik van haar beleidsvrijheid heeft gemaakt. Het redelijkheidsbeginsel is geschonden wanneer men op zicht van de motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen (RvS 20 september 1999, nr. 82 301).

Dat de bestreden beslissing ook op grond van een schending van deze rechtsbeginselen dient vernietigd te worden.

2.1.3.

Dat de bestreden beslissing tevens artikel 40ter Vw. schendt.

Meer bepaald stelt artikel 40ter Vw. het volgende :

“Art. 40, § 1. De familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, van een Belg die zijn recht op vrij verkeer heeft uitgeoefend overeenkomstig het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, zijn onderworpen aan dezelfde bepalingen als de familieleden van een burger van de Unie.

§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen. De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt. Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

2° beschikt over voldoende huisvesting die hem in staat stelt zijn familielid of familieleden die hem vergezellen of zich bij hem voegen te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden opgelegd aan een onroerend goed dat als hoofdverblijfplaats wordt verhuurd zoals bepaald in artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2, van het Burgerlijk Wetboek. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de Belg bewijst dat het onroerend goed aan de opgelegde voorwaarden voldoet.

3° beschikt over een ziektekostenverzekering die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt”.

Dat verzoeker en zijn echtgenote alle in de wet gesomde documenten hebben overgemaakt en dit zowel op het ogenblik van de aanvragen als bij de aanvullingen op 26 juli 2024 en 2 augustus 2024 (stukken 3 en 4).

Dat de bestreden beslissing dan ook ten onrechte stelt dat aan de verblijfsvoorwaarden van artikel 40ter Vw. niet voldaan zijn en hiervoor verwijst naar de bestaansmiddelenvoorwaarde en een oude arbeidsovereenkomst als jobstudente van de referentiepersoon.

Dat de motivering van verweerder om tot een dergelijk besluit te komen, echter een flagrante fout inhoudt en door verweerder helemaal geen rekening werd gehouden met alle door verzoeker voorgelegde documenten, waardoor de bestreden beslissing niet alleen foutief gemotiveerd is, doch tevens een schending inhoudt van artikel 40ter Vw.

Dat de bestreden beslissing bijgevolg dient vernietigd te worden.

2.1.5.

Dat verzoeker aan de hand diverse bewijsstukken heeft aangetoond dat de referentiepersoon over voldoende bestaansmiddelen beschikt teneinde verzoeker ten laste te nemen.

Dat tevens werd aangetoond dat de referentiepersoon over voldoende huisvesting en verzoeker en zijn echtgenote over een ziekteverzekering beschikken, zodat aan alle voorwaarden van artikel 40ter Vw. voldaan werd.

Dat verzoeker tevens heeft aangetoond dat de bestreden beslissing manifest foutief gemotiveerd is en een schending inhoudt van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen en tenslotte van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, m.n. het evenredigheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Dat de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden.”

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De overheid is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 28 juni 2018, nr. 241.985, ROELS).

3.3. Verzoekende partij dient op 2 mei 2024 een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit in functie van haar Belgische echtgenote, mevrouw B.X.

In de bestreden beslissing van 25 oktober 2024 oordeelt verwerende partij in essentie dat niet werd aangetoond dat de bestaansmiddelenvereiste in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet werd vervuld zodat de gezinsherenigingsaanvraag wordt geweigerd.

Verzoekende partij wijst er evenwel op dat, gelet op het gegeven dat de aanvraag werd ingediend op 2 mei 2024, zij tot 2 augustus 2024 de tijd had om bijkomende documenten over te maken. Zij verwijst in dit verband naar haar bijlage 19ter en naar artikel 52, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenbesluit). Zij betoogt dat zij op 2 augustus 2024 zowel aan de stad Gent als aan de Dienst Vreemdelingenzaken een bijkomend stuk heeft overgemaakt, met name een nieuwe arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij bedrijf A.B. (...) voor onbepaalde duur, die aanvangt op 7 oktober 2024 (zie stukken bij verzoekschrift, stukken 4 tot en met 6). Verzoekende partij werpt op dat in de bestreden beslissing geen rekening werd gehouden met de op 2 augustus 2024 overgemaakte arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij bedrijf A.B. (...) voor onbepaalde duur.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 2 mei 2024 omwille van haar aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald in functie van haar Belgische echtgenote, in het bezit werd gesteld van een bijlage 19ter. Op deze bijlage 19ter wordt het volgende vermeld:

“De betrokkene heeft zich bij het gemeentebestuur aangeboden om een aanvraag tot verblijf in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Europese Unie in te dienen, in zijn hoedanigheid van:

X echtgenoot;

(...)

van B. X. (...), (...).

(...)

De betrokkene wordt verzocht om binnen de drie maanden, dus ten laatste op 02-08-2024, de volgende documenten over te leggen:

Gereg. Huurovereenkomst of eigendomsakte, Huwelijksakte, Bewijs van stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen van de referentiepersoon (), Bewijs ziektekostenverzekering*

(...)"

Aldus had verzoekende partij tot en met 2 augustus 2024 de tijd om bijkomende stukken voor te leggen (cf. artikel 52, § 2 van het Vreemdelingenbesluit).

Uit het stuk 4 dat verzoekende partij thans bij haar verzoekschrift voegt, blijkt dat verzoekende partij via elektronische weg inderdaad nog een document aan haar dossier heeft toegevoegd bij de stad Gent. Bij verduidelijkingen wordt vermeld: "*In bijlage: - arbeidsovereenkomst referentiepersoon*" en als verzenddatum wordt "2-8-2024" vermeld. Uit het administratief dossier blijkt verder dat een medewerker van de stad Gent per e-mail van 13 augustus 2024 de voormelde arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij bedrijf A.B. (...) heeft doorgestuurd naar de Dienst Vreemdelingenzaken (zie stuk 62 in het aan de Raad overgemaakte administratief dossier).

Tevens bevat het administratief dossier een e-mail van 2 augustus 2024 van de advocate van verzoekende partij waaruit blijkt dat zij de arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij bedrijf A.B. (...) ook rechtstreeks heeft overgemaakt aan de bevoegde dienst bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie stuk 60 in het overgemaakte administratief dossier en bovendien bevestigd door stuk 5 bij het verzoekschrift).

Verzoekende partij kan worden bijgetreden dat in de bestreden beslissing geen rekening wordt gehouden met de arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij het bedrijf A.B. (...). Zo wordt deze arbeidsovereenkomst niet vermeld noch besproken in de bestreden beslissing, dit terwijl deze arbeidsovereenkomst nochtans tijdig, en alleszins ruim voor het treffen van de bestreden beslissing, door verzoekende partij aan verwerende partij werd overgemaakt.

De Raad benadrukt dat de inhoudelijke beoordeling van de arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij het bedrijf A.B. (...) in het licht van de bestaansmiddelenvereiste in artikel 40~~ter~~ van de Vreemdelingenwet het bestuur en niet de Raad toekomt.

Gelet op het gegeven dat de tijdig voorgelegde arbeidsovereenkomst van de referentiepersoon bij het bedrijf A.B. (..) een relevant stuk is in de beoordeling van de aanvraag op grond van artikel 40~~ter~~ van de Vreemdelingenwet, kan de Raad de verzoekende partij volgen dat een schending van de zorgvuldigheidsplicht voorligt.

Hoger onder punt 2 werd reeds vastgesteld dat verwerende partij geen nota met opmerkingen heeft ingediend.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit volstaat voor de vernietiging van de bestreden beslissing. Gelet hierop bestaat geen noodzaak tot bespreking van de overige middel(en)(onderdelen).

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten van 25 oktober 2024, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

dhr. R. VAN DAMME,

De griffier,

R. VAN DAMME

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

S. DE MUYLDER